

PROJEKT BUDOWLANY

ZAŁĄCZNIKI PROJEKTU BUDOWLANEGO

Remont i przebudowa wraz ze zmianą sposobu użytkowania budynku dworca kolejowego w Rokietnicy na terenie części działki nr 326/33, obręb Rokietnica, jedn. ewid. Rokietnica w ramach zadania "Remont budynku dworca kolejowego w Rokietnicy"

inwestor:
Gmina Rokietnica
ul. Gołęcińska 1, 62-090 Rokietnica

KATEGORIA IX

ARCHITEKTURA

Projektant:

mgr inż. arch. Wojciech Błaszak
nr upr. WP-OIA/OKK/UpB/57/2008

Sprawdzający:

mgr inż. arch. Justyna Miksta-Błaszak
nr upr. 27/WPOKK/2012

Wojciech Błaszak Architekt
60-359 Poznań, ul. Zbąszyńska 21/2
tel. 61 867 24 88 kom. 500 063 994
email: pracownia@wojciechblaszak.pl
www.wojciechblaszak.pl

W. BŁASZAK
ARCHITEKT

Wojewódzki Urząd Wojewódzki
w Poznaniu
Wydział Infrastruktury i Rolnictwa
61-713 Poznań, al. Niepodległości 16/18

WOJEWODA WIELKOPOLSKI
Załącznik do decyzji
z dnia 03.04.2024
nr 2117/24

SPIS ZAWARTOŚCI OPRACOWANIA PROJEKTU BUDOWLANEGO

Remont i przebudowa wraz ze zmianą sposobu użytkowania budynku
dworca kolejowego w Rokietnicy na terenie części działki nr 326/33,
obręb Rokietnica, jedn. ewid. Rokietnica w ramach zadania
"Remont budynku dworca kolejowego w Rokietnicy"

ZAŁĄCZNIKI PROJEKTU BUDOWLANEGO:

	str.:
- ekspertyza techniczna konstrukcji obiektu	3
- opinia Starosty	7
- uzgodnienie PKP	8
- informacja dotycząca bezpieczeństwa i ochrony zdrowia	9
- POSTANOWIENIE KOMENDANTA PSP Z EKSPERTYZĄ WARUNKÓW OCHRONY PPOŻ	19

EKSPERTYZA TECHNICZNA BUDOWLANA

dotycząca stanu technicznego byłego budynku dworca kolejowego

Rokietnica, ul. Dworcowa 1

dla określenia możliwości przebudowy i zmiany sposobu użytkowania części jego parteru

1. Podstawa opracowania i materiały pomocnicze

- zlecenie inwestora: Gmina Rokietnica * 62-090 Rokietnica, ul. Gołęcińska 1
- podstawowe informacje inwestora o budynku
- opracowanie – projekt: "Inwentaryzacja budowlana obiektu stacyjnego zlokalizowanego w Rokietnicy przy ulicy Dworcowej 1 na działce nr 326/21" wykonana w sierpniu 2016r przez Autorską Pracownię Architektoniczną – Jacek Bułat, 60-113 Poznań ul. Skalna 7: rzut piwnic, parteru, piętra, poddasza, dachu, dwa przekroje poprzeczne, elewacje, plan sytuacyjny i krótki ogólny opis
- ustalenia z inwestorem i architektem zakresu modernizacji budynku – wstępny szkic przebudowy parteru
- oględziny budynku od zewnątrz oraz części parteru podlegającego przebudowie
- dane geotechniczne gruntu uzyskane od inwestora z opracowania pn.: "Opinia geotechniczna określająca warunki gruntowo-wodne w miejscu projektowanego wężła przesiadkowego w m. Rokietnica" ze stycznia 2020r wykonana przez: Firma Geologiczna Felkel & Guś sp. z o.o. • 61-003 Poznań, ul. Chlebowa 4/8
- wymogi prawa budowlanego i warunków zabudowy
- wymogi warunków technicznych dla budynków
- normy w zakresie projektowania konstrukcji:
 - PN-82/B-02000 Obciążenia budowli. Zasady ustalania wartości.
 - PN-82/B-02001 Obciążenia budowli. Obciążenia stałe.
 - PN-82/B-02003 Obciążenia budowli. Podstawowe obciążenia technologiczne i montażowe.
 - PN-80/B-02010:Az1 Obciążenia w obliczeniach statycznych. Obciążenie śniegiem.
 - PN-80/B-02011:Az1 Obciążenia w obliczeniach statycznych. Obciążenie wiatrem.
 - PN-90/B-03000 Projekty budowlane. Obliczenia statyczne.
 - PN-B-03002:2007 Konstrukcje murowe niezbrojone. Projektowanie i obliczanie.
 - PN-B-03150:2000 Konstrukcje drewniane. Obliczenia statyczne i projektowanie.
 - PN-90/B-03200 Konstrukcje stalowe. Obliczenia statyczne i projektowanie.
 - PN-81/B-03020 Posadowienie bezpośrednie budowli. Obliczenia statyczne i projektowanie.
- literatura pomocnicza – m.in.:
 - (1) J. Żurański: Obciążenia wiatrem budowli i konstrukcji, Arkady – Warszawa 1978
 - (2) W. Żenczykowski: Budownictwo ogólne: tom I – IV, Arkady – Warszawa 1967
 - (3) J. Kotwica Konstrukcje drewniane w budownictwie tradycyjnym, Arkady – Warszawa 2009
 - (4) E. Trocka-Leszczynska Stropy drewniane – remonty i naprawa, C.B.B.W. BISPROL – Warszawa 1987
 - (5) E. Motak: Fundamenty bezpośrednie (wzory, tablice, przykłady), Arkady – Warszawa 1988

2. Zamierzenia budowlane inwestora

Inwestor zamierza przebudować posiadaną część parteru byłego dworca kolejowego zmieniając funkcję z obecnie nieużytkowanych pomieszczeń dworcowych na pomieszczenia dla potrzeb ośrodka kultury.

Powierzchnia przebudowy parteru budynku według przedstawionego architektonicznego szkicu wyniesie około 140 m² z całości parteru 351 m² tj. około 40%.

3. Rodzaj i zakres opracowania

Opracowanie jest ekspertyzą budowlaną dotyczącą stanu ogólnego budynku dworca (zwłaszcza pomieszczeń parteru) wykonaną dla określenia możliwości przebudowy tego parteru.

4. Dane obciążeniowe i statyczne

Dla potrzeb opracowania przyjęto następujące obciążenia według obecnych norm konstrukcyjnych:

◆ ciężar własny materiałów budowlanych	▶ według normy obciążeń stałych
◆ śnieg: 2 strefa wg zmiany Az 1	▶ 0,90 kN/m ²
◆ wiatr: I strefa wg zmiany Az 1	▶ 0,30 kN/m ²
◆ pomieszczenia mieszkalne: pokoje	▶ 1,50 kN/m ²
◆ pomieszczenia mieszkalne: komunikacja	▶ 2,00 kN/m ²
◆ pomieszczenia obsługi dworca	▶ 4,00 kN/m ²
◆ pomieszczenia kultury: audytoria	▶ 3,00 kN/m ²

5. Warunki posadowienia budynku

Teren przy budynku w stosunku do poziomu parteru $\pm 0,00$ waha się w granicach 8 do 69 cm od przylegającej ulicy i chodnika. Warunki gruntowo-wodne są podane w w.w. opracowaniu "Opinia geotechniczna ...".

W przylegających do budynku otworach geologicznych nr 1 - 2 - 3 występuje układ warstw: nasyp nienośny o grubości 0,40 - 1,00 m, pod nim glina piaszczysta twardoplastyczna 1,00 - 1,50 m do głębokości badań 2,50 m. Woda gruntowa nie występuje.

Na skutek długotrwałego obciążenia gruntu budynkiem można będzie przyjąć ewentualną kompresję gruntu w wielkości do 15 %.

6. Opis istniejącego budynku

Budynek według informacji inwestora został wybudowany w drugiej połowie XIX wieku w czasie budowy linii kolejowej jako budynek stacyjny (dworcowy) trzykondygnacyjny, czyli ma mniej-więcej 140-150 lat. Przylega do niego parterowa dobudówka wybudowana w okresie późniejszym. Przez ten czas dom był i jest użytkowany.

Budynek podlega ochronie konserwatorskiej.

Główna część budynku o trzech poziomach nadziemnych (parter, piętro, poddasze) ma pomieszczenia o różnych funkcjach użytkowych: mieszkalnej na parterze, piętrze i poddaszu oraz na parterze byłej dworcowej i obecnie handlowej w dobudówce. Dom jest podpiwniczony. Piwnica jest o małej wysokości 215 cm.

Dach jest dwuspadowy o pochyleniu połaci około 30° wynikającej z inwentaryzacji. Połacie dachowe nie ma prawdopodobnie ocieplenia i jest pokryta papą.

Dokładne jego dane wymiarowe są podane w projekcie inwentaryzacji i według nich powierzchnia zabudowy wynosi 514 m^2 , powierzchnia użytkowa całkowita ma 1044 m^2 i kubatura obejmuje 3880 m^3 .

Budynek o zwartej zabudowie jest rozplanowany na rzucie prostokąta. Budynek architektonicznie ma kształt prostopadłościanu o dwuspadowym skośnym dachu. Wysokość budynku od najniższego poziomu terenu (ulicy) do kalenicy wynosi 13,26 m.

Poziom parteru $\pm 0,00$ jest wyniesiony zmiennie nad teren do około 70 cm w najwyższym miejscu. Wysokość parteru w świetle wynosi 410 cm. Wejście główne do budynku jest z ulicy od frontu na podniesiony poziom parteru zewnętrznymi masywnymi betonowymi schodami.

Wejście na piętro i na poddasze jest uzyskane dwoma wewnętrznymi klatkami schodowymi. Zejście z parteru do piwnicy jest z tych samych klatek.

Budynek był na bieżąco konserwowany. Stan techniczny domu określono na średni.

7. Stan techniczny budynku

Dokonano stosownego oglądu zewnętrznego domu i wewnętrznego parteru w części podlegającej przebudowie. Dokonano odślonienia spodu stropu nad jednym z tych pomieszczeń dla oceny rodzaju sufitu i usytuowania belek stropowych.

Określa się obecny stan techniczny budynku dla zakresu i potrzeb przewidywanej przebudowy części parteru.

a) opis konstrukcyjny budynku

Budynek jest murowany z cegły pełnej ceramicznej. Układ konstrukcyjny domu jest prosty: ma dwa trakty podłużne o różnych rozpiętościach. Budynek nie ma izolacji termicznej i nie jest od zewnątrz otynkowany (w elewacjach występuje cegła spoinowana).

Dach jest dwuspadowy symetryczny. Konstrukcja drewnianej więźby dachowej jest krokwiowo-płatwiowa ze słupami i murlatami.

Strop nad parterem i pod poddaszem (nad piętem) jest drewniany belkowy. Sufit ma podsufitkę deskową i na niej trzcinę z tynkiem - patrz zdjęcie: załącznik nr 1. Dokonano odślonienia fragmentu stropu nad parterem w poprzednio używanym pomieszczeniu holu kasowego (oznaczenie inwentaryzacyjne pomieszczenia 0.13) dla ustalenia kierunku rozpięcia belek stropowych: są położone po rozpiętości traktu (od ściany środkowej do ściany zewnętrznej - wynika to z ułożenia desek podsufitki). Tynk sufitowy był naprawiany w nieodległym czasie: dano plastikową siatkę i warstwę dodatkowego tynku. Stropy nad piwnicą są stalowo-ceramiczne typu Kleina w rozwiązaniu kolebkowym.

Posadowienie budynku jest płytkie. Z rozliczenia wymiarów piwnicy i poziomu posadzki parteru wychodzi, że spód fundamentów jest na głębokości około 260 cm od terenu w najniższym miejscu.

b) obecny stan techniczny elementów budynku

Po wyżej wymienionym zakresie oglądu budynku stwierdzono następujący stan techniczny:

- **zewnętrzne ściany parteru i piętra oraz kolankowa na poddaszu:** są to ściany murowane z cegły ceramicznej pełnej grubości 45-60 cm z jednostronnym od wewnątrz tynkiem. Nie widać na elewacjach wykruszeń, ale są miejscowe drobne rysy i widoczne spękania na ścianie kolankowej poddasza w okiennych nadprożach ceglanych. Są prawdopodobnie wynikiem rozpierania dachu, a także zesterzenia się zaprawy. Stan techniczny ścian jest dobry.

- **wewnętrzne ściany parteru i piętra oraz poddasza:** są to ściany wymurowane z cegły ceramicznej pełnej z obu stron tynkiem grubości 27-45 cm. Stan techniczny ścian jest w miarę dobry.
- **poddasze:** jest jednopoziomowe. Występują murowane ściany kolankowe dla uzyskania mieszkalnych wysokości użytkowych pomieszczeń. Konstrukcję drewnianą więźby dachowej opartej na ścianach kolankowych stanowią: krokwie pośrednie o przekroju b/h = 13/16 cm, płatwie 16/18 cm, kleszcze obustronne 2 x 8/20 cm, zastrzały 16/18 cm i słupy 18/18 cm. Wymiary uzyskano z inwentaryzacji. Dach nie ma zapadnięć (wkłęśnięć połączy - nadmiernych ugięć). Więźba dachowa jako całość jest w średnim stanie technicznym.
- **elewacja:** jest z cegły spoinowanej w miarę dobrym stanie - należy przewidzieć, że w perspektywie kilkunastoletniej wymagana będzie naprawa spoinowania.

Nie stwierdzono odkształceń i znacznych uszkodzeń budynku wskazujących na złą pracę konstrukcji lub gruntu. Ogólny stan techniczny budynku (przy stałej bieżącej jego konserwacji) pod względem architektonicznym i konstrukcyjnym jest średni.

Techniczne ogólne zużycie domu szacuje się na obecny czas na około 40%. Dom z punktu widzenia konstrukcji w obecnym stanie nadaje się do dalszego wykorzystania. Jest możliwa zamierzona przebudowa części parteru.

c) oddziaływanie na grunt

Przy zamierzonym zakresie przebudowy budynku jaki planuje inwestor nie zmieniają się wyraźnie obciążenia na grunt: będą to wartości porównywalne z obecnymi - nie zmieniają się bowiem obciążenia użytkowe, bo funkcja mieszkalna i użyteczności publicznej pozostaje bez zmian: wielkości obciążeń funkcjonalnych są podobne. Od długotrwałego obciążenia budynkiem grunt uległ kompensacji w wielkości parunastu procent co podniosło jego nośność.

8. Podsumowanie i uwagi

Inwestor decyduje się na remont i przebudowę posiadanej części pomieszczeń parteru budynku dla potrzeb użyteczności publicznej - rokiennickiego ośrodka kulturalno-oświatowego. Przewiduje się dostosowanie tych pomieszczeń do wymaganej funkcji użytkowej.

Przebudowa parteru dla obecnego stanu technicznego budynku jest możliwa.

Zakres potrzebnych zmian należy wykazać w projekcie architektonicznym i konstrukcyjnym.

UWAGI i ZALECENIA PROJEKTOWE i WYKONAWCZE:

- (1) z ekspertyzą należy się zapoznać przed projektowaniem przebudowy i przed wykonaniem robót
- (2) w projektowanej sali warsztatowej (według inwentaryzacji są to pomieszczenia nr 0.13 i 0.15) na stropach odbić fragmentarycznie deski sufitowe do belek celem potwierdzenia kierunku rozpięcia stropu
- (3) zaleca się konstrukcyjnie, aby przed przebudową stropy nad parterem w pomieszczeniach adaptowanych oczyścić do podsufitki zdejmując tynk z trzciną dla jego odciążenia (zostawia się to do decyzji inwestora i architekta)
- (4) zamiast skutego tynku założyć wg wymagań ppoż. płytę ogniochronną
- (5) konstrukcję drewnianą odkrytego stropu trzeba dokładnie oczyścić i zaimpregnować przeciw korozji biologicznej preparatami dopuszczonymi do kontaktu z ludźmi oraz przeciwogniowo
- (6) przy zakładaniu nowych nadproży nad wykuwanymi otworami drzwiowymi zachować należy dwuetapowość wkładania belek stalowych (oddzielnie po każdej stronie ściany): nie można dla nadproża jednorazowo przekuwać ściany na wylot
- (7) przy usuwaniu ściany poprzecznej podeprzeć należy przy niej powierzchniowo stropy dla ich zabezpieczenia przed zapadnięciem i uszkodzeniem podsufitki
- (8) wykonanie nowych ścianek działowych na parterze: należy dać lekkie z płyty GK na stelażu stalowym ocynkowanym z wypełnieniem wełną mineralną
- (9) przebudowa wymaga zabezpieczenia przylegających elementów konstrukcji w miejscu prac, staranności i dokładności wykonania robót !!!

Opracował:

mgr inż. Krzysztof Petrykowski

Poznań, listopad 2023r

mgr inż. Krzysztof Petrykowski
Uprawnienia budowlane do projektowania
bez ograniczeń w specjalności
konstrukcyjno-budowlanej
nr ewid. 146/76/PW

Obiekt: budynek dworca kolejowego

Adres: Rybnica, ul. Dworcowa

ZAKRES NR 1 — WIDOK PODŁOŻY STROPÓW

odkrytyka: pomieszczenie nr 0.13 wg oznaczenia projektu inwentaryzacji
(po przebudowie: sala warsztatowa)

↓ ściana poprzeczna przewidziana do wyburzenia

EKSPERTYZA TECHNICZNA BUDOWLANA

Starosta Poznański
ul. Jackowskiego 18
60-509 Poznań
Nr AB.0644.346.2023.XVIII

Za dowodem doręczenia
Przy odpowiedzi uprasza się
o powołanie nr sprawy.

Poznań, dnia 26.10.2023r.

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 33 ust. 2 pkt. 4a i art. 82 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane (Dz.U. z 2023r., poz. 682 t.j. ze zm.) oraz na podstawie art. 123 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023r. t.j. poz. 775 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 03.10.2023r. złożonego przez Gminę Rokietnica, z siedzibą 62-090 Rokietnica, ul. Gołęcińska 1 reprezentowaną przez Pana Wojciecha Błaszaka w sprawie: uzgodnienia projektu dotyczącego realizacji inwestycji na terenach zamkniętych – w zakresie elewacji obiektów budowlanych projektowanych od strony dróg, ulic, placów i innych miejsc publicznych w związku z zamiarem realizacji remontu i przebudowy wraz ze zmianą sposobu użytkowania budynku dworca kolejowego w Rokietnicy na terenie części działki nr ewid. 326/33, obręb Rokietnica, jedn. ewid. Rokietnica

uzgadniam

projektowane rozwiązania w załączonym projekcie realizacji remontu i przebudowy wraz ze zmianą sposobu użytkowania budynku dworca kolejowego w Rokietnicy na terenie części działki nr ewid. 326/33, obręb Rokietnica, jedn. ewid. Rokietnica

Uzasadnienie

W dniu 03.10.2023r. na podstawie art. 33 ust. 2 pkt 4 lit. a) Prawa budowlanego Gmina Rokietnica, z siedzibą 62-090 Rokietnica, ul. Gołęcińska 1 reprezentowana przez Pana Wojciecha Błaszaka wystąpiła do Starosty Poznańskiego jako organu właściwego w sprawie uzgodnienia projektu dotyczącego realizacji inwestycji na terenach zamkniętych – w zakresie elewacji obiektów budowlanych projektowanych od strony dróg, ulic, placów i innych miejsc publicznych w związku z zamiarem realizacji remontu i przebudowy wraz ze zmianą sposobu użytkowania budynku dworca kolejowego w Rokietnicy na terenie części działki nr ewid. 326/33, obręb Rokietnica, jedn. ewid. Rokietnica.

Po przeprowadzeniu analizy przedłożonego projektu organ uzgodnił zaprojektowane rozwiązania.

Pouczenie: na niniejsze postanowienie nie służy zażalenie.

z up. STAROSTY

Tomasz Szumian
Z-ca Dyrektora Wydziału
Administracji Architektoniczno-Budowlanej

.....
(pieczęć imienna i podpis osoby upoważnionej do wydania postanowienia)

Otrzymują:

1. P. Wojciech Błaszak
60-359 Poznań, ul. Złazzyńska 21/2
2. S.P.-A.B. a/a.

Sprawę prowadzi:
inspektor Anna Nawrocka - Pejas
tel. (061) 8 410 -516, pokój 008

ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM
arch. Wojciech Błaszak

POLSKIE KOLEJE PAŃSTWOWE
Spółka Akcyjna

polskie koleje państwowe S.A.
Centrala
Al. Jerozolimskie 142A 02-305 Warszawa

PKP S.A. Oddział Gospodarowania
Nieruchomościami w Poznaniu
ul. Al. Niepodległości 8, 61-875 Poznań
Tel.: +48 61 633 53 80
Fax: +48 61 633 10 13
e-mail: sekretariat.knpo@pkp.pl

Poznań, 14 grudnia 2023 r.
Znak sprawy: KNPo11.230.1113.2023.AS
UNP: 2023-0580290

Wojciech Błaszak Architekt
Ul. Zbąszyńska 21/2
60-359 Poznań

Dot. uzgodnienia projektu

W odpowiedzi na pismo z dnia 15 listopada 2023 roku, PKP S.A. Oddział Gospodarowania Nieruchomościami w Poznaniu pozytywnie opiniuje Państwa projekt pn. *„Remont i przebudowa wraz ze zmianą sposobu użytkowania budynku dworca kolejowego w Rokietnicy na terenie części działki nr 326/33 obręb Rokietnica, jedn. ewid. Rokietnica w ramach zadania Remont budynku dworca kolejowego w Rokietnicy”* z zastrzeżeniem montażu centrali wentylacyjnej posiadającej instalację kanalizacyjną odprowadzającą powstające skropliny. Instalacja powinna być poprowadzona w gruncie i przyłączona do miejskiej sieci.

W przypadku przyjęcia koncepcji polegającej na ingerencji w elewację budynku, wszelkie prace w tym zakresie powinny zostać poprzedzone wykonaniem obliczeń konstrukcyjnych przez uprawnionego do tego Inspektora Nadzoru.

Ponadto w przypadku ingerencji w okna piwniczne, wnosimy o wskazanie formy wykonania i sposobu odwodnienia naświetli okien, w sytuacji gdy będą one zachowane.

Wszelkie prace związane z realizacją prac remontowych budynku dworca w Rokietnicy, Inwestor jest zobowiązany do wykonania zgodnie ze sztuką budowlaną, zgodnie z zasadami wiedzy technicznej i w sposób nie zagrażający życiu lub zdrowiu ludzi, bezpieczeństwu mienia bądź środowiska, a także własnym staraniem i na własny koszt bez możliwości ubiegania się od PKP S.A. zwrotu poniesionych nakładów finansowych w tym zakresie.

Natomiast w przypadku wystąpienia ewentualnych szkód na skutek realizacji prac remontowych, Inwestor jest zobowiązany do ich usunięcia we własnym zakresie i na własny koszt.

DYREKTOR ODDZIAŁU

Daniel Orzechowski

Z-ca DYREKTORA ODDZIAŁU
ds. Eksploatacji
Dawid Nieczorek

Do wiadomości:
NR Poznań

Sporządziła:
Agnieszka Stachowiak
St. specjalista
Wydział Techniczny
Mail: agnieszka.stachowiak@pkp.pl
Tel. 695-205-492

ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM
arch. Wojciech Błaszak

**INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA
I OCHRONY ZDROWIA**

(WG Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 23.06.2003 r. DZ.U.Nr 120 poz. 1126)

Nazwa i adres obiektu :

Remont i przebudowa wraz ze zmianą sposobu użytkowania budynku dworca kolejowego
w Rokietnicy na terenie części działki nr 326/33, obręb Rokietnica, jedn. ewid. Rokietnica
w ramach zadania "Remont budynku dworca kolejowego w Rokietnicy"

Inwestor :

Gmina Rokietnica
ul. Gołęcińska 1
62-090 Rokietnica

Projektant :

arch. Wojciech Błaszak

Wojciech Jarosław Błaszak
mgr inż. arch. uprawn. budowlane
w specjalności architektonicznej
do projektowania bez ograniczeń
nr WP-OIA/OKK/UpB/57/2008

OPIS

ZAKRES ROBÓT

Remont i przebudowa wraz ze zmianą sposobu użytkowania budynku dworca kolejowego w Rokietnicy na terenie części działki nr 326/33, obręb Rokietnica, jedn. ewid. Rokietnica w ramach zadania "Remont budynku dworca kolejowego w Rokietnicy"

ISTNIEJĄCE OBIEKTY BUDOWLANE

Na wnioskowanej działce znajduje się budynek dworca, którego część pomieszczeń parteru jest przedmiotem zakresu robót.

1. KOLEJNOŚĆ WYKONYWANYCH ROBÓT

1. zagospodarowanie placu budowy
2. roboty ziemne
3. roboty budowlano-montażowe
4. roboty wykończeniowe
5. maszyny i urządzenia techniczne użytkowane na placu budowy

2. INSTRUKTAŻ PRACOWNIKÓW PRZED PRZYSTĄPIENIEM DO REALIZACJI ROBÓT SZCZEGÓLNIE NIEBEZPIECZNYCH

- szkolenie pracowników w zakresie bhp,
- zasady postępowania w przypadku wystąpienia zagrożenia
- zasady bezpośredniego nadzoru nad pracami szczególnie niebezpiecznymi przez wyznaczone w tym celu osoby
- zasady stosowania przez pracowników środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego

3. ŚRODKI TECHNICZNE I ORGANIZACYJNE ZAPOBIEGAJĄCE NIEBEZPIECZEŃSTWOM WYNIKAJĄCYM Z WYKONYWANIA ROBÓT BUDOWLANYCH.

1. Zagospodarowanie placu budowy

Zagospodarowanie terenu budowy wykonuje się przed rozpoczęciem robót budowlanych, co najmniej w zakresie:

- ogrodzenia terenu i wyznaczenia stref niebezpiecznych,
- wykonania dróg, wyjść i przejść dla pieszych,
- doprowadzenia energii elektrycznej oraz wody
- odprowadzenia ścieków lub ich utylizacji,
- urządzenia pomieszczeń higieniczno-sanitarnych i socjalnych,
- zapewnienia oświetlenia naturalnego i sztucznego,
- zapewnienia właściwej wentylacji,
- zapewnienia łączności telefonicznej,
- urządzenia składowisk materiałów i wyrobów

Teren budowy lub robót powinien być w miarę potrzeby ogrodzony lub skutecznie zabezpieczony przed osobami postronnymi. Wysokość ogrodzenia powinna wynosić, co najmniej 1,5 m.

W ogrodzeniu placu budowy lub robót powinny być wykonane oddzielne bramy dla ruchu pieszego oraz pojazdów mechanicznych i maszyn budowlanych.

Szerokość ciągu pieszego jednokierunkowego powinna wynosić, co najmniej 0,75 m, a dwukierunkowego 1,20 m. Dla pojazdów używanych w trakcie wykonywania robót budowlanych należy wyznaczyć i oznakować miejsca postojowe na terenie budowy.

Szerokość dróg komunikacyjnych na placu budowy lub robót powinna być dostosowana do używanych środków transportowych.

Drogi i ciągi piesze na placu budowy powinny być utrzymane we właściwym stanie technicznym. Nie wolno na nich składować materiałów, sprzętu lub innych przedmiotów.

Drogi komunikacyjne dla wózków i tacek oraz pochylnie, po których dokonuje się ręcznego przenoszenia ciężarów nie powinny mieć spadków większych niż 10%.

Przejścia i strefy niebezpieczne powinny być oświetlone i oznakowane znakami ostrzegawczymi lub znakami zakazu.

Przejścia o pochyleniu większym niż 15 % należy zaopatrzyć w listwy umocowane poprzecznie, w odstępach nie mniejszych niż 0,40 m lub schody o szerokości nie mniejszej niż 0,75 m, zabezpieczone, co najmniej z jednej strony balustradą.

Balustrada składa się z deski krawężnikowej o wysokości 0,15 m i poręczy ochronnej umieszczonej na wysokości 1,10 m.

Wolną przestrzeń pomiędzy deską krawężnikową a poręczą należy wypełnić w sposób zabezpieczający pracowników przed upadkiem.

Strefa niebezpieczna, w której istnieje zagrożenie spadania z wysokości przedmiotów, powinna być ogrodzona balustradami i oznakowana w sposób uniemożliwiający dostęp osobom postronnym.

Strefa ta nie może wynosić mniej niż 1/10 wysokości, z której mogą spadać przedmioty, lecz nie mniej niż 6,0 m.

Przejścia, przejazdy i stanowiska pracy w strefie niebezpiecznej powinny być zabezpieczone daszkami ochronnymi.

Daszki ochronne powinny znajdować się na wysokości nie mniejszej niż 2,4 m nad terenem w najniższym miejscu i być nachylone pod kątem 45° w kierunku źródła zagrożenia.

Pokrycie daszków powinno być szczelne i odporne na przebicie przez spadające przedmioty.

Używanie daszków ochronnych jako rusztowań lub miejsc składowania narzędzi, sprzętu, materiałów jest zabronione.

Instalacje rozdziału energii elektrycznej na terenie budowy powinny być zaprojektowane i wykonane oraz utrzymywane i użytkowane w taki sposób, aby nie stanowiły zagrożenia pożarowego lub wybuchowego, lecz chroniły pracowników przed porażeniem prądem elektrycznym.

Roboty związane z podłączeniem, sprawdzaniem, konserwacją i naprawą instalacji i urządzeń elektrycznych mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby posiadające odpowiednie uprawnienia.

Nie jest dopuszczalne sytuowanie stanowisk pracy, składowisk wyrobów i materiałów lub maszyn i urządzeń budowlanych bezpośrednio pod napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi lub w odległości liczonej w poziomie od skrajnych przewodów, mniejszej niż:

3,0 m – dla linii o napięciu znamionowym nieprzekraczającym 1 KV,

5,0 m – dla linii o napięciu znamionowym powyżej 1 KV, lecz nieprzekraczającym 15 KV,

10,0 m – dla linii o napięciu znamionowym powyżej 15 KV, lecz nieprzekraczającym 30 KV,

15,0 m – dla linii o napięciu znamionowym powyżej 30 KV, lecz nieprzekraczającym 110 KV,

30,0 m – dla linii o napięciu znamionowym powyżej 110 KV.

Żurawie samojezdne, koparki i inne urządzenia ruchome, które mogą zbliżyć się na niebezpieczną odległość do w/w napowietrznych lub kablowych linii elektroenergetycznych, powinny być wyposażone w sygnalizatory napięcia.

Rozdzielnice budowlane prądu elektrycznego znajdujące się na terenie budowy należy zabezpieczyć przed dostępem osób nieupoważnionych.

Rozdzielnice powinny być usytuowane w odległości nie większej niż 50,0 m od odbiorników energii.

Przewody elektryczne zasilające urządzenia mechaniczne powinny być zabezpieczone przed uszkodzeniami mechanicznymi, a ich połączenia z urządzeniami mechanicznymi wykonane w sposób zapewniający bezpieczeństwo pracy osób obsługujących takie urządzenia.

Okresowe kontrole stanu stacjonarnych urządzeń elektrycznych pod względem bezpieczeństwa powinny być przeprowadzane, co najmniej jeden raz w miesiącu, natomiast kontrola stanu i oporności izolacji tych urządzeń, co najmniej dwa razy w roku, a ponadto:

- przed uruchomieniem urządzenia po dokonaniu zmian i napraw części elektrycznych i mechanicznych,
- przed uruchomieniem urządzenia, jeżeli urządzenie było nieczynne przez ponad miesiąc,
- przed uruchomieniem urządzenia po jego przemieszczeniu.

W przypadkach zastosowania urządzeń ochronnych różnicowoprądowych w w/w instalacjach, należy sprawdzać ich działanie każdorazowo przed przystąpieniem do pracy.

Dokonywane naprawy i przeglądy urządzeń elektrycznych powinny być odnotowywane w książce konserwacji urządzeń.

Należy zapewnić dostateczną ilość wody zdatnej do picia pracownikom zatrudnionym na budowie oraz do celów higieniczno - sanitarnych, gospodarczych i przeciwpożarowych.

Ilość wody do celów higienicznych przypadająca dziennie na każdego pracownika jednocześnie zatrudnionego nie może być mniejsza niż:

- 120 l – przy pracach w kontakcie z substancjami szkodliwymi, trującymi lub zakaźnymi albo powodującymi silne zabrudzenie pyłami, w tym 20 l w przypadku korzystania z natrysków,

- 90 l - przy pracach brudzących, wykonywanych w wysokich temperaturach lub wymagających zapewnienia należytej higieny procesów technologicznych, w tym 60 l w przypadku korzystania z natrysków,
- 30 l - przy pracach nie wymienionych w pkt. „a” i „b”.

Niezależnie od ilości wody określonej w pkt. „a”, „b”, „c” należy zapewnić, co najmniej 2,5 l na dobę na każdy metr kwadratowy powierzchni terenu poza budynkami, wymagającej polewania (tereny zielone, utwardzone ulice, place itp.)

Pracownikom zatrudnionym w warunkach szczególnie uciążliwych należy zapewnić:

- posiłki wydawane ze względów profilaktycznych,
- napoje, których rodzaj i temperatura powinny być dostosowane do warunków wykonywania pracy

Posiłki profilaktyczne należy zapewnić pracownikom wykonującym prace:

- związane z wysiłkiem fizycznym, powodującym w ciągu zmiany roboczej efektywny wydatek energetyczny organizmu powyżej 1500 kcal u mężczyzn i powyżej 1 000 kcal u kobiet, wykonywane na otwartej przestrzeni w okresie zimowym; za okres zimowy uważa się okres od dnia 1 listopada do dnia 31 marca.

Napoje należy zapewnić pracownikom zatrudnionym:

- przy pracach na otwartej przestrzeni przy temperaturze otoczenia poniżej 10°C lub powyżej 25 °C.

Pracownik może przyrządzać sobie posiłki we własnym zakresie z produktów otrzymanych od pracodawcy.

Pracownikom nie przysługuje ekwiwalent pieniężny za posiłki i napoje.

Na terenie budowy powinny być urządzone i wydzielone pomieszczenia higieniczno – sanitarne i socjalne – szatnie (na odzież roboczą i ochronną), umywalnie, jadalnie, suszarnie oraz ustępy.

Dopuszczalne jest korzystanie z istniejących na terenie budowy pomieszczeń i urządzeń higieniczno – sanitarnych inwestora, jeżeli przewiduje to zawarta umowa.

Zabrania się urządzania w jednym pomieszczeniu szatni i jadalni w przypadkach, gdy na terenie budowy, na której roboty budowlane wykonuje więcej niż 20 – pracujących.

W takim przypadku, szafki na odzież powinny być dwudzielne, zapewniające możliwość przechowywania oddzielnie odzieży roboczej i własnej.

W pomieszczeniach higieniczno – sanitarnych mogą być stosowane ławki, jako miejsca siedzące, jeżeli są one trwale przytwierdzone do podłoża.

Jadalnia powinna składać się z dwóch części:

- jadalni właściwej, gdzie powinno przypadać co najmniej 1,10 m² powierzchni na każdego z pracowników jednocześnie spożywających posiłek,
- pomieszczeń do przygotowywania, wydawania napojów oraz zmywania naczyń stołowych.

W przypadku usytuowania pomieszczeń higieniczno – sanitarnych w kontenerach dopuszcza się niższą wysokość tych pomieszczeń, tj. do 2,20 m.

Na terenie budowy powinny być wyznaczone oznakowane, utwardzone i odwodnione miejsca do składowania materiałów i wyrobów.

Składowiska materiałów, wyrobów i urządzeń technicznych należy wykonać w sposób wykluczający możliwość wywrócenia, zsunęcia, rozsunięcia się lub spadnięcia składowanych wyrobów i urządzeń.

Materiały drobnicowe powinny być ułożone w stosy o wysokości nie większej niż 2,0 m, a stosy materiałów workowanych ułożone w warstwach krzyżowo do wysokości nieprzekraczającej 10 – warstw.

Odległość stosów przy składowaniu materiałów nie powinna być mniejsza niż:

- 0,75 m - od ogrodzenia lub zabudowań,
- 5,00 m - od stałego stanowiska pracy.

Opieranie składowanych materiałów lub wyrobów o płoty, słupy napowietrznych linii elektroenergetycznych, konstrukcje wsporcze sieci trakcyjnej lub ściany obiektu budowlanego jest zabronione.

Wchodzenie i schodzenie ze stosu utworzonego ze składowanych materiałów lub wyrobów jest dopuszczalne przy użyciu drabiny lub schodów.

Teren budowy powinien być wyposażony w sprzęt niezbędny do gaszenia pożarów, który powinien być regularnie sprawdzany, konserwowany i uzupełniany, zgodnie z wymaganiami producentów i przepisów przeciwpożarowych. Ilość i rozmieszczenie gaśnic przenośnych powinno być zgodne z wymaganiami przepisów przeciwpożarowych.

W pomieszczeniach zamkniętych należy zapewnić wymianę powietrza, wynikającą z potrzeb bezpieczeństwa pracy.

Wentylacja powinna działać sprawnie i zapewniać dopływ świeżego powietrza.

Nie może ona powodować przeciągów, wyzębienia lub przegrzewania pomieszczeń pracy.

2. Roboty ziemne

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót ziemnych:

- upadek pracownika lub osoby postronnej do wykopu (brak wygrodzenia wykopu balustradami; brak przykrycia wykopu),

- zasypanie pracownika w wykopie wąskoprzestrzennym (brak zabezpieczenia ścian wykopu przed obsunięciem się; obciążenie klina naturalnego odłamu gruntu urobkiem pochodzącym z wykopu),
- potrącenie pracownika lub osoby postronnej łyżką koparki przy wykonywaniu robót na placu budowy lub w miejscu dostępnym dla osób postronnych (brak wygradzenia strefy niebezpiecznej).

Roboty ziemne powinny być prowadzone na podstawie projektu określającego położenie instalacji i urządzeń podziemnych, mogących znaleźć się w zasięgu prowadzonych robót.

Wykonywanie robót ziemnych w bezpośrednim sąsiedztwie sieci, takich jak:

- elektroenergetyczne,
- gazowe,
- telekomunikacyjne,
- ciepłownicze,
- wodociągowe i kanalizacyjne,

powinno być poprzedzone określeniem przez kierownika budowy bezpiecznej odległości w jakiej mogą być one wykonywane od istniejącej sieci i sposobu wykonywania tych robót.

W czasie wykonywania robót ziemnych miejsca niebezpieczne należy ogrodzić i umieścić napisy ostrzegawcze.

W czasie wykonywania wykopów w miejscach dostępnych dla osób niezatrudnionych przy tych robotach, należy wokół wykopów pozostawionych na czas zmroku i w nocy ustawić balustrady zaopatrzone w światło ostrzegawcze koloru czerwonego.

Poręcz balustrad powinny znajdować się na wysokości 1,10 m nad terenem i w odległości nie mniejszej niż 1,0 m od krawędzi wykopu.

Wykopy o ścianach pionowych nieumocnionych, bez rozparcia lub podparcia mogą być wykonywane tylko do głębokości 1,0 m w gruntach zwartych, w przypadku gdy teren przy wykopie nie jest obciążony w pasie o szerokości równej głębokości wykopu.

Wykopy bez umocnień o głębokości większej niż 1,0 m, lecz nie większej od 2,0 m można wykonywać, jeżeli pozwalają na to wyniki badań gruntu i dokumentacja geologiczno – inżynierska.

Bezpieczne nachylenie ścian wykopów powinno być określone w dokumentacji projektowej wówczas, gdy:

- roboty ziemne wykonywane są w gruncie nawodnionym,
- teren przy skarpie wykopu ma być obciążony w pasie równym głębokości wykopu,
- grunt stanowią łyły skłonne do pęcznienia,
- wykopu dokonuje się na terenach osuwiskowych,
- głębokość wykopu wynosi więcej niż 4,0 m.

Jeżeli wykop osiągnie głębokość większą niż 1,0 m od poziomu terenu, należy wykonać zejście (wejście) do wykopu.

Odległość pomiędzy zejściami (wejściami) do wykopu nie powinna przekraczać 20,0 m.

Należy również ustalić rodzaje prac, które powinny być wykonywane przez, co najmniej dwie osoby, w celu zapewnienia asekuracji, ze względu na możliwość wystąpienia szczególnego zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzkiego.

Dotyczy to prac wykonywanych w wykopach i wyrobiskach o głębokości większej od 2,0 m.

Składowanie urobku, materiałów i wyrobów jest zabronione:

- w odległości mniejszej niż 0,60 m od krawędzi wykopu, jeżeli ściany wykopu są obudowane oraz jeżeli obciążenie urobku jest przewidziane w doborze obudowy,
- w strefie klina naturalnego odłamu gruntu, jeżeli ściany wykopu nie są obudowane.

Ruch środków transportowych obok wykopów powinien odbywać się poza granicą klina naturalnego odłamu gruntu.

W czasie wykonywania robót ziemnych nie powinno dopuszczać się do tworzenia nawisów gruntu.

Przebywanie osób pomiędzy ścianą wykopu a koparką, nawet w czasie postoju jest zabronione.

Zakładanie obudowy lub montaż rur w uprzednio wykonanym wykopie o ścianach pionowych i na głębokości powyżej 1,0 m wymaga tymczasowego zabezpieczenia osób klatkami osłonowymi lub obudową prefabrykowaną.

3. Roboty budowlano – montażowe

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót budowlano – montażowych:

- upadek pracownika z wysokości (brak zabezpieczenia obrysu stropu; brak zabezpieczenia otworów technologicznych w powierzchni stropu; brak zabezpieczenia otworów prowadzących na płyty balkonowe);
- przygnięcie pracownika płytą prefabrykowaną wielkogymiarową podczas wykonywania robót montażowych przy użyciu żurawia budowlanego (przebywanie pracownika w strefie zagrożenia, tj. w obszarze równym rzutowi przemieszczanego elementu, powiększonym z każdej strony o 6,0 m).

Roboty montażowe konstrukcji stalowych i prefabrykowanych elementów wielkowymiarowych mogą być wykonywane na podstawie projektu montażu oraz planu „bioz” przez pracowników zapoznanych z instrukcją organizacji montażu oraz rodzajem używanych maszyn i innych urządzeń technicznych.

Przebywanie osób na górnych płaszczyznach ścian, belek, słupów, ram lub kratownic oraz na dwóch niższych kondygnacjach, znajdujących się bezpośrednio pod kondygnacją, na której prowadzone są roboty montażowe, jest zabronione.

Prowadzenie montażu z elementów wielkowymiarowych jest zabronione:

- przy prędkości wiatru powyżej 10 m/s,
- przy złej widoczności o zmierzchu, we mgle i w porze nocnej, jeżeli stanowiska pracy nie mają wymaganego przepisami odrębnego oświetlenia.

Odległość pomiędzy skrajnią podwozia lub platformy obrotowej żurawia a zewnętrznymi częściami konstrukcji montowanego obiektu budowlanego powinna wynosić co najmniej 0,75 m.

Zabronione jest w szczególności:

- przechodzenia osób w czasie pracy żurawia pomiędzy obiektami budowlanymi a podwoziem żurawia lub wychylania się przez otwory w obiekcie budowlanym,
- składowanie materiałów i wyrobów pomiędzy skrajnią żurawia budowlanego lub pomiędzy torowiskiem żurawia a konstrukcją obiektu budowlanego lub jego tymczasowymi zabezpieczeniami.

Punkty świetlne przy stanowiskach montażowych powinny być tak rozmieszczone, aby zapewniały równomierne oświetlenie, bez ostrych cieni i oślnień osób.

Elementy prefabrykowane można zwolnić z podwieszenia po ich uprzednim zamocowaniu w miejscu wbudowania.

W czasie zakładania stężeń montażowych, wykonywania robót spawalniczych, odczepiania elementów prefabrykowanych z zawiesi i betonowania styków należy stosować wyłącznie pomosty montażowe lub drabiny rozstawne.

W czasie montażu, w szczególności słupów, belek i wiązarów, należy stosować podkładki pod liny zawiesi, zapobiegające przetarciu i załamaniu lin.

Podnoszenie i przemieszczanie na elementach prefabrykowanych osób, przedmiotów, materiałów lub wyrobów jest zabronione.

Osoby przebywające na stanowiskach pracy, znajdujące się na wysokości co najmniej 1,0 m od poziomu podłogi lub ziemi, powinny być zabezpieczone balustradą przed upadkiem z wysokości.

Balustradami powinny być zabezpieczone:

- krawędzie stropów nieobudowanych ścianami zewnętrznymi,
- pozostawione otwory w ścianach (drzwiowe, balkonowe, szybów dźwigowych).

Otwory w stropach na których prowadzone są prace lub do których możliwy jest dostęp ludzi, należy zabezpieczyć przed możliwością wypadnięcia lub ogrodzić balustradą.

Przemieszczanie w poziomie stanowisko pracy powinno mieć zapewnione mocowanie końcówki linki bezpieczeństwa do pomocniczej liny ochronnej lub prowadnicy poziomej, zamocowanej na wysokości około 1,50 m wzdłuż zewnętrznej strony krawędzi przejścia.

Wytrzymałość i sposób zamocowania prowadnicy, powinny uwzględniać obciążenie dynamiczne spadającej osoby.

W przypadku gdy zachodzi konieczność przemieszczenia stanowiska pracy w pionie, linka bezpieczeństwa szelek bezpieczeństwa powinna być zamocowana do prowadnicy pionowej za pomocą urządzenia samohamującego.

Długość linki bezpieczeństwa szelek bezpieczeństwa nie powinna być większa niż 1,50 m.

Amortyzatory spadania nie są wymagane, jeżeli linki asekuracyjne są mocowane do linek urządzeń samohamujących, ograniczających wystąpienie siły dynamicznej w momencie spadania, zwłaszcza aparatów bezpieczeństwa lub pasów bezwładnościowych.

Osoby korzystające z urządzeń krzesełkowych, drabin linowych lub ruchomych podestów roboczych powinny być dodatkowo zabezpieczone przed upadkiem z wysokości za pomocą prowadnicy pionowej, zamocowanej niezależnie od lin nośnych drabiny, krzesła lub podestu.

Ponadto, należy ustalić rodzaje prac, które powinny być wykonywane, przez co najmniej dwie osoby, w celu zapewnienia asekuracji, ze względu na możliwość wystąpienia szczególnego zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzkiego.

Dotyczy to prac wykonywanych na wysokości powyżej 2,0 m w przypadkach, w których wymagane jest zastosowanie środków ochrony indywidualnej przed upadkiem z wysokości.

4. Roboty wykończeniowe

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót wykończeniowych:

- upadek pracownika z wysokości (brak balustrad ochronnych przy podestach roboczych rusztowania; brak stosowania sprzętu chroniącego przed upadkiem z wysokości przy wykonywaniu robót związanych z montażem lub demontażem rusztowania),

- uderzenie spadającym przedmiotem osoby postronnej korzystającej z ciągu pieszego usytuowanego przy budowanym lub remontowanym obiekcie budowlanym (brak wygrożenia strefy niebezpiecznej).

Roboty wykończeniowe zewnętrzne (elewacja budynku) mogą być wykonywane przy użyciu ruchomych podestów roboczych oraz rusztowań np. „MOSTOSTAL – BAUMANN”, „BOSTA – 70”, „STALKOL”, „RR - 1/30”, „PLETTAC”, „ROCO – 1”.

Montaż rusztowań, ich eksploatacja i demontaż powinny być wykonane zgodnie z instrukcją producenta lub projektem indywidualnym.

Osoby zatrudnione, przy montażu i demontażu rusztowań oraz monterzy podestów roboczych powinien posiadać wymagane uprawnienia.

Osoby dokonujące montażu i demontażu rusztowań obowiązane są do stosowania urządzeń zabezpieczających przed upadkiem z wysokości.

Przed montażem i demontażem rusztowań należy wyznaczyć i wygrodzić strefę niebezpieczną.

Rusztowania i ruchome podesty robocze powinny być wykorzystywane zgodnie z przeznaczeniem.

Odbiór rusztowania dokonuje się wpisem do dziennika budowy lub w protokole odbioru technicznego.

W przypadku rusztowań systemowych dopuszczalne jest umieszczenie poręczy ochronnej na wysokości 1,00 m.

Rusztowania z elementów metalowych powinny być uziemione i posiadać instalację piorunochronną.

Rusztowania usytuowane bezpośrednio przy drogach, ulicach oraz w miejscach przejazdów i przejść dla pieszych, powinny posiadać daszki ochronne i osłonę z siatek ochronnych.

Stosowanie siatek ochronnych nie zwalnia z obowiązku stosowania balustrad.

Roboty wykończeniowe wewnętrzne mogą być wykonywane z rusztowań składanych typu „Warszawa” (roboty tynkarskie, montażowe, instalacyjne) oraz drabin rozstawnych (roboty malarskie).

Montaż rusztowań, ich eksploatacja i demontaż powinny być wykonane zgodnie z instrukcją producenta.

Montaż i demontaż tego typu rusztowań może być przeprowadzony tylko i wyłącznie przez osoby odpowiednio przeszkolone w zakresie jego konstrukcji, montażu i demontażu.

Rusztowania tego typu powinny być wykorzystywane zgodnie z przeznaczeniem.

Dopuszcza się wykonywanie robót malarskich przy użyciu drabin rozstawnych tylko do wysokości nieprzekraczalnej 4,0 m od poziomu podłogi.

Drabiny należy zabezpieczyć przed poślizgiem i rozsunięciem się oraz zapewnić ich stabilność.

W pomieszczeniach, w których będą prowadzone roboty malarskie roztworami wodnymi, należy wyłączyć instalację elektryczną i stosować zasilanie, które nie będzie mogło spowodować zagrożenia prądem elektrycznym.

Przy ręcznej lub mechanicznej obróbce elementów kamiennych, pracownicy powinni używać środków ochrony indywidualnej, takich jak:

- gogle lub przyłbice ochronne,
- hełmy ochronne,
- rękawice wzmocnione skórą,
- obuwie z wkładkami stalowymi chroniącymi palce stóp.

Stanowiska pracy powinny umożliwić swobodę ruchu, niezbędną do wykonywania pracy.

5. Maszyny i urządzenia techniczne użytkowane na placu budowy

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót budowlanych przy użyciu maszyn i urządzeń technicznych:

- pochwycenie kończyny górnej lub kończyny dolnej przez napęd (brak pełnej osłony napędu),
- potrącenie pracownika lub osoby postronnej tyłką koparki przy wykonywaniu robót na placu budowy lub w miejscu dostępnym dla osób postronnych (brak wygrożenia strefy niebezpiecznej),
- porażenie prądem elektrycznym (brak zabezpieczenia przewodów zasilających urządzenia mechaniczne przed uszkodzeniami mechanicznymi).

Maszyny i inne urządzenia techniczne oraz narzędzia zmechanizowane powinny być montowane, eksploatowane i obsługiwane zgodnie z instrukcją producenta oraz spełniać wymagania określone w przepisach dotyczących systemu oceny zgodności.

Maszyny i inne urządzenia techniczne, podlegające dozorowi technicznemu, mogą być używane na terenie budowy tylko wówczas, jeżeli wystawiono dokumenty uprawniające do ich eksploatacji.

Wykonawca, użytkujący maszyny i inne urządzenia techniczne, niepodlegające dozorowi technicznemu, powinien udostępnić organom kontroli dokumentację techniczną – ruchową lub instrukcję obsługi tych maszyn lub urządzeń.

Operatorzy lub maszyniści żurawi, maszyn budowlanych, kierowcy wózków i innych maszyn o napędzie silnikowym powinni posiadać wymagane kwalifikacje.

Stanowiska pracy operatorów maszyn lub innych urządzeń technicznych, które nie posiadają kabin, powinny być:

- zadaszone i zabezpieczone przed spadającymi przedmiotami,
- osłonięte w okresie zimowym.

2. INSTRUKTAŻ PRACOWNIKÓW PRZED PRZYSTĄPIENIEM DO REALIZACJI ROBÓT SZCZEGÓLNIE NIEBEZPIECZNYCH

Szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych, przeprowadza się jako:

- szkolenie wstępne,

• szkolenie okresowe.

Szkolenia te przeprowadzane są w oparciu o programy poszczególnych rodzajów szkolenia.

Szkolenia wstępne ogólne („instruktaż ogólny”) przechodzą wszyscy nowo zatrudniani pracownicy przed dopuszczeniem do wykonywania pracy.

Obejmuje ono zapoznanie pracowników z podstawowymi przepisami bhp zawartymi w Kodeksie pracy, w układach zbiorowych pracy i regulaminach pracy, zasadami bhp obowiązującymi w danym zakładzie pracy oraz zasadami udzielania pierwszej pomocy.

Szkolenie wstępne na stanowisku pracy („Instruktaż stanowiskowy”) powinien zapoznać pracowników z zagrożeniami występującymi na określonym stanowisku pracy, sposobami ochrony przed zagrożeniami, oraz metodami bezpiecznego wykonywania pracy na tym stanowisku.

Pracownicy przed przystąpieniem do pracy, powinni być zapoznani z ryzykiem zawodowym związanym z pracą na danym stanowisku pracy.

Fakt odbycia przez pracownika szkolenia wstępnego ogólnego, szkolenia wstępnego na stanowisku pracy oraz zapoznania z ryzykiem zawodowym, powinien być potwierdzony przez pracownika na piśmie oraz odnotowany w aktach osobowych pracownika.

Szkolenia wstępne podstawowe w zakresie bhp, powinny być przeprowadzone w okresie nie dłuższym niż 6 – miesięcy od rozpoczęcia pracy na określonym stanowisku pracy.

Szkolenia okresowe w zakresie bhp dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych, powinny być przeprowadzane w formie instruktażu nie rzadziej niż raz na 3 – lata, a na stanowiskach pracy, na których występują szczególne zagrożenia dla zdrowia lub życia oraz zagrożenia wypadkowe – nie rzadziej niż raz w roku. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach operatorów żurawi, maszyn budowlanych i innych maszyn o napędzie silnikowym powinni posiadać wymagane kwalifikacje.

Powyższy wymóg nie dotyczy betoniarek z silnikami elektrycznymi jednofazowymi oraz silnikami trójfazowymi o mocy do 1 KW.

Na placu budowy powinny być udostępnione pracownikom do stałego korzystania, aktualne instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy dotyczące:

- wykonywania prac związanych z zagrożeniami wypadkowymi lub zagrożeniami zdrowia pracowników,
- obsługi maszyn i innych urządzeń technicznych,
- postępowania z materiałami szkodliwymi dla zdrowia i niebezpiecznymi,
- udzielania pierwszej pomocy.

W/w instrukcje powinny określać czynności do wykonywania przed rozpoczęciem danej pracy, zasady i sposoby bezpiecznego wykonywania danej pracy, czynności do wykonywania po jej zakończeniu oraz zasady postępowania w sytuacjach awaryjnych stwarzających zagrożenia dla życia lub zdrowia pracowników.

Nie wolno dopuścić pracownika do pracy, do której wykonywania nie posiada wymaganych kwalifikacji lub potrzebnych umiejętności, a także dostatecznej znajomości przepisów oraz zasad BHP.

Bezpośredni nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy na stanowiskach pracy sprawują odpowiednio kierownik budowy (kierownik robót) oraz mistrz budowlany, stosownie do zakresu obowiązków.

3. ŚRODKI TECHNICZNE I ORGANIZACYJNE ZAPOBIEGAJĄCE NIEBEZPIECZEŃSTWOM WYNIKAJĄCYM Z WYKONYWANIA ROBÓT BUDOWLANYCH.

Bezpośredni nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy na stanowiskach pracy sprawują odpowiednio kierownik budowy (kierownik robót) oraz mistrz budowlany, stosownie do zakresu obowiązków. Nieprzestrzeganie przepisów bhp na placu budowy prowadzi do powstania bezpośrednich zagrożeń dla życia lub zdrowia pracowników.

• przyczyny organizacyjne powstania wypadków przy pracy:

a) niewłaściwa ogólna organizacja pracy

1. nieprawidłowy podział pracy lub rozplanowanie zadań,
2. niewłaściwe polecenia przełożonych,
3. brak nadzoru,
4. brak instrukcji posługiwania się czynnikiem materialnym,
5. tolerowanie przez nadzór odstępstw od zasad bezpieczeństwa pracy,
6. brak lub niewłaściwe przeszkolenie w zakresie bezpieczeństwa pracy i ergonomii,
7. dopuszczenie do pracy człowieka z przeciwwskazaniami lub bez badań lekarskich;

b) niewłaściwa organizacja stanowiska pracy:

- niewłaściwe usytuowanie urządzeń na stanowiskach pracy,

- nieodpowiednie przejścia i dojścia,
- brak środków ochrony indywidualnej lub niewłaściwy ich dobór
- przyczyny techniczne powstania wypadków przy pracy:
 - niewłaściwy stan czynnika materialnego:
 - wady konstrukcyjne czynnika materialnego będące źródłem zagrożenia,
 - niewłaściwa stateczność czynnika materialnego,
 - brak lub niewłaściwe urządzenia zabezpieczające,
 - brak środków ochrony zbiorowej lub niewłaściwy ich dobór,
 - brak lub niewłaściwa sygnalizacja zagrożeń,
 - niedostosowanie czynnika materialnego do transportu, konserwacji lub napraw;
 - niewłaściwe wykonanie czynnika materialnego:
 - zastosowanie materiałów zastępczych,
 - niedotrzymanie wymaganych parametrów technicznych;
 - wady materiałowe czynnika materialnego:
 - ukryte wady materiałowe czynnika materialnego;
 - niewłaściwa eksploatacja czynnika materialnego:
 - nadmierna eksploatacja czynnika materialnego,
 - niedostateczna konserwacja czynnika materialnego,
 - niewłaściwe naprawy i remonty czynnika materialnego.

Osoba kierująca pracownikami jest obowiązana:

- organizować stanowiska pracy zgodnie z przepisami i zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy,
- dbać o sprawność środków ochrony indywidualnej oraz ich stosowania zgodnie z przeznaczeniem,
- organizować, przygotowywać i prowadzić prace, uwzględniając zabezpieczenie pracowników przed wypadkami przy pracy, chorobami zawodowymi i innymi chorobami związanymi z warunkami środowiska pracy,
- dbać o bezpieczny i higieniczny stan pomieszczeń pracy i wyposażenia technicznego, a także o sprawność środków ochrony zbiorowej i ich stosowania zgodnie z przeznaczeniem,

Na podstawie:

- oceny ryzyka zawodowego występującego przy wykonywaniu robót na danym stanowisku pracy
- wykazu prac szczególnie niebezpiecznych,
- określenia podstawowych wymagań bhp przy wykonywaniu prac szczególnie niebezpiecznych,
- wykazu prac wykonywanych przez co najmniej dwie osoby,
- wykazu prac wymagających szczególnej sprawności psychofizycznej

kierownik budowy powinien podjąć stosowne środki profilaktyczne mające na celu:

- zapewnić organizację pracy i stanowisk pracy w sposób zabezpieczający pracowników przed zagrożeniami wypadkowymi oraz oddziaływaniem czynników szkodliwych i uciążliwych,
- zapewnić likwidację zagrożeń dla zdrowia i życia pracowników głównie przez stosowanie technologii, materiałów i substancji nie powodujących takich zagrożeń.

W razie stwierdzenia bezpośredniego zagrożenia dla życia lub zdrowia pracowników osoba kierująca, pracownikami obowiązana jest do niezwłocznego wstrzymania prac i podjęcia działań w celu usunięcia tego zagrożenia.

Pracownicy zatrudnieni na budowie, powinni być wyposażeni w środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze, zgodnie z tabelą norm przydziału środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego opracowaną przez pracodawcę.

Środki ochrony indywidualnej w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa użytkowników tych środków powinny zapewniać wystarczającą ochronę przed występującymi zagrożeniami (np. upadek z wysokości, uszkodzenie głowy, twarzy, wzroku, słuchu).

Kierownik budowy obowiązany jest informować pracowników o sposobach posługiwania się tymi środkami.

Podstawa prawna opracowania:

- ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (t. jedn. Dz.U. z 1998 r. Nr 21 poz.94 z późn.zm.)
- art.21 „a” ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz.U. z 2000 r. Nr 106 poz.1126 z późn.zm.)
- ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz.U.Nr 122 poz.1321 z późn.zm.)

- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 27 sierpnia 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz szczegółowego zakresu rodzajów robót budowlanych, stwarzających zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia ludzi (Dz.U. Nr 151 poz.1256)
- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie szczególnych zasad szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz.U.Nr62 poz. 285)
- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie rodzajów prac wymagających szczególnej sprawności psychofizycznej (Dz.U.Nr 62 poz. 287)
- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie rodzajów prac, które powinny być wykonywane przez co najmniej dwie osoby (Dz.U.Nr 62 poz. 288)
- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 maja 1996 r. w sprawie uprawnień rzeczoznawców do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy, zasad opiniowania projektów budowlanych, w których przewiduje się pomieszczenia pracy oraz trybu powoływania członków Komisji Kwalifikacyjnej do Oceny Kandydatów na Rzeczoznawców (Dz.U.Nr 62 poz. 290)
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie profilaktycznych posiłków i napojów (Dz.U.Nr 60 poz. 278)
- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz.U.Nr 129 poz. 844 z póź.zm.)
- rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2000 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych (Dz.U.Nr 118 poz. 1263)
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów urządzeń technicznych podlegających dozorowi technicznemu (Dz.U.Nr 120 poz. 1021)
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz.U.Nr 47 poz. 401).

Informację sporządził :
mgr inż. arch. Wojciech Błaszak

Wojciech Jarosław Błaszak
mgr inż. arch. uprawn. budowlane
w specjalności architektonicznej
do projektowania bez ograniczeń
nr WP-OIA/OKK/UpB/57/2008

WIELKOPOLSKI KOMENDANT WOJEWÓDZKI
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ

WPZ.52840.248.2023.1.NF

POSTANOWIENIE

Działając na podstawie art. 6a ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 roku o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2022 r., poz. 2057 – zwanej dalej u. ochr. ppoż.), w związku z § 2 ust. 2 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1225 – zwanego dalej: rozporządzenie WT budynków), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 1 grudnia 2023 roku (data wpływu do KW PSP w Poznaniu – 21 grudnia 2023 r.) złożonego przez Ośrodek Pomocy Społecznej, ul. Pocztowa 8, 62-090 Rokietnica, w sprawie uzgadniania rozwiązań zamiennych wraz z „**Ekspertyzą techniczną rzeczoznawcy ds. budowlanych i rzeczoznawcy ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych w zakresie bezpieczeństwa pożarowego oraz w sprawie uzgodnienia rozwiązań zamiennych dla budynku starego dworca kolejowego w związku z planowanym remontem, przebudową wraz ze zmianą sposobu użytkowania, zlokalizowanego w Rokietnicy na terenie części działki nr 326/33, obręb Rokietnica, jedn. ewid. Rokietnica**” (dalej: Ekspertyza techniczna), opracowaną w grudniu 2023 roku przez rzeczoznawców: budowlanego mgr. inż. Przemysława Pytla oraz do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych inż. poż. Ryszarda Rakowera, z określonymi w punkcie 6.3 następującymi wskazaniem:

1. zachowaniem stropu stanowiącego element oddzielenia przeciwpożarowego wykonanego z materiału palnego – drewna,
2. zachowaniem braku wysunięcia ściany oddzielenia przeciwpożarowego na co najmniej 0,3 m poza pismo ściany zewnętrznej bądź zastosowania pasa o szerokości co najmniej 2 m wykonanego z materiału niepalnego i klasie odporności ogniowej EI 60 (występujące okna),
3. zachowaniem zawężonej szerokości skrzydła czynnego drzwi z klatki schodowej D3 z części mieszkalnej (będącej odrębną strefą pożarową), wynoszącej – 0,80 m,

przy jednoczesnym uwzględnieniu przyjętych rozwiązań zamiennych, wskazanych w punkcie 7 Ekspertyzy technicznej, tj.:

- I. wyposażenie wszystkich pomieszczeń nowoprojektowanej strefy pożarowej (za wyjątkiem pomieszczeń higieniczno-sanitarnych) w autonomiczne czujki dymu,
- II. zwiększenie o 100% ilości gaśnic w stosunku do wymagań normatywnych,
- III. wyposażenie poziomych dróg ewakuacyjnych w instalację awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego o zwiększonym natężeniu 2 lx,
- IV. zastosowanie drzwi stanowiących zamknięcie w ścianach oddzielenia pożarowego o zwiększonej klasie odporności ogniowej EI60,
- V. zabezpieczenie stropu stanowiącego element oddzielenia pożarowego systemowym rozwiązaniem od spodu o klasie odporności ogniowej EI60,
- VI. zapewnienia przeprowadzania badań stanu oraz poprawności działania instalacji elektrycznej co 2 lata,

postanawiam

wyrazić zgodę na spełnienie wymagań w zakresie bezpieczeństwa pożarowego w inny sposób niż podany w § 232 ust. 1, § 235 ust. 2 oraz § 240 ust. 1 rozporządzenia WT budynków, tj. w sposób wskazany powyżej.

UZASADNIENIE

Pan Rafał Michalski – Dyrektor Ośrodka Pomocy Społecznej w Rokietnicy, skierował wniosek do Wielkopolskiego Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej o uzgodnienie rozwiązań w trybie § 2 ust. 2 rozporządzenia WT budynków przedstawionych w Ekspertyzie technicznej.

Wielkopolski Komendant Wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej po rozpatrzeniu wniosku postanowił zaakceptować przedstawione rozwiązania umożliwiające dostosowanie budynku do wymagań ochrony przeciwpożarowej.

W związku z powyższym postanowiono jak w sentencji.

Ponadto informuję, że:

- w postanowieniu wyrażono zgodę na spełnienie wymagań w zakresie bezpieczeństwa pożarowego, w sposób inny niż określono w przepisach techniczno-budowlanych, wyłącznie dla przypadków wymienionych w postanowieniu,
- pozostałe, ewentualne nieprawidłowości niewymienione w postanowieniu wymagają realizacji zgodnie z wymaganiami przepisów techniczno-budowlanych i ochrony przeciwpożarowej,
- postanowienie należy rozpatrywać łącznie z Ekspertyzą techniczną,
- dokładne miejsce występowania oraz szczegółowy zakres nieprawidłowości wskazany jest w Ekspertyzie technicznej,
- wielkości parametrów w zakresie udzielanego odstępstwa, nie wskazane precyzyjnie w postanowieniu, należy zapewnić zgodnie z treścią Ekspertyzy technicznej,
- nie rozpatrywano szczegółów technicznych założeń projektowych zastosowanych urządzeń przeciwpożarowych,
- postanowienie nie zastępuje wymaganych prawem projektów zagospodarowania działki lub terenu, projektu architektoniczno-budowlanego, a także projektów technicznych uzgodnionych z rzeczoznawcą ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych oraz stosownych pozwoleń,
- po wykonaniu wszystkich zaleceń zawartych w przedmiotowej Ekspertyzie technicznej i warunków niniejszego postanowienia należy pisemnie poinformować Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Poznaniu.

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie służy stronie zażalenie do Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej za pośrednictwem Wielkopolskiego Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej, ul. Masztalarska 3, 61-767 Poznań, w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia.

Otrzymują:

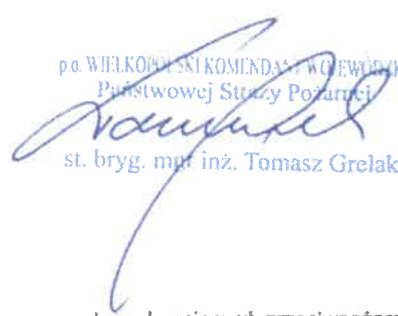
1. Ośrodek Pomocy Społecznej
ul. Pocztowa 8
62-090 Rokietnica
2. aa.

Do wiadomości:

1. KM PSP w Poznaniu;

Załącznik:

1. Ekspertyza techniczna rzeczoznawcy ds. budowlanych i rzeczoznawcy ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych w zakresie bezpieczeństwa pożarowego oraz w sprawie uzgodnienia rozwiązań zamiennych dla budynku starego dworca kolejowego w związku z planowanym remontem, przebudową wraz ze zmianą sposobu użytkowania, zlokalizowanego w Rokietnicy na terenie części działki nr 326/33, obręb Rokietnica, jedn. ewid. (adresat – 1 egz., KM PSP w Poznaniu – 1 egz., aa – 1 egz.).

p.o. WIELKOPOLSKI KOMENDANT WOJEWÓDZKI
Państwowej Straży Pożarnej

st. bryg. mjr inż. Tomasz Grelak

**EKSPERTYZA TECHNICZNA
RZECZOZNAWCY DS. BUDOWLANYCH
I RZECZOZNAWCY DS. ZABEZPIECZEŃ
PRZECIWPOŻAROWYCH
W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO
ORAZ W SPRAWIE UZGODNIENIE ROZWIĄZAŃ
ZAMIENNYCH
DLA**

**Budynku Starego dworca kolejowego w związku z
planowanym remont i przebudową wraz ze zmianą
sposobu użytkowania, zlokalizowanego
w Rokietnicy na terenie części działki nr 326/33, obręb
Rokietnica, jedn. ewid. Rokietnica**

*Ekspertyza techniczna opracowania w trybie § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra
Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim
powinny odpowiadać i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75 z 2002, poz. 690; z późniejszymi
zmianami)*

Autorzy opracowania:

RZECZOZNAWCA DS. SPRAW ZABEZPIECZEŃ
PRZECIWPOŻAROWYCH
inż. poż. Ryszard Rakowski
Nr upr. 35879

mgr inż. Piotr Mysław Pytel
RZECZOZNAWCA DS. BUDOWLANYCH
w szczególności w zakresie budowlanej
obowiązujące przepisy i warunki techniczne
dotyczące budownictwa
ogólnego i budownictwa
decyzja nr R45/X/0905/15

Poznań, grudzień 2023 r.

1.0. Przedmiot, zakres i cel opracowania

Przedmiotem opracowania ekspertyzy bezpieczeństwa pożarowego jest określenie warunków zastępczych i zamiennych ochrony przeciwpożarowej dla budynku starego dworca kolejowego, w związku z jego planowanym remont i przebudową wraz ze zmianą sposobu użytkowania budynku, na potrzeby i funkcję lokalnego centrum kultury. Przedmiotowy budynek mieści się w Rokietnicy na terenie części działki nr 326/33, obręb Rokietnica, jedn. ewid. Rokietnica, z uwagi na fakt, że istniejący budynek nie spełnia wymagań przepisów techniczno – budowlanych proponuje się rozwiązania zamienne, które zapewnią nie pogorszenie warunków ochrony przeciwpożarowej.

Ekspertyza obejmuje swoim zakresem analizę bieżącego stanu ochrony przeciwpożarowej w obiekcie oraz stanu docelowego, osiągniętego po wykonaniu zaproponowanych w niniejszym dokumencie rozwiązań techniczno – budowlanych i przeciwpożarowych. Celem głównym ekspertyzy jest przedstawienie kompleksowych rozwiązań z zakresu ochrony przeciwpożarowej dla przedmiotowego obiektu budowlanego, uwzględniając wymagania obligatoryjne oraz dodatkowe, wynikające z braku możliwości technicznych dostosowania istniejącego obiektu do aktualnych wymagań techniczno – budowlanych oraz zapewnienie nie pogorszenie warunków ochrony przeciwpożarowej budynku w stosunku do wymagań w zakresie lokalizacji drogi pożarowej.

2.0. Podstawy prawne

1. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2057, z 2023 r. poz. 1088, 1560)
2. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo Budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682, 553, 967, 1506, 1597, 1681, 1688, 1762, 1890, 1963, 2029)
3. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać i ich usytuowanie (tj.: Dz. U. z 2022 r. poz. 1225),
4. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 822),

5. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. Nr 124 z 2009 r., poz. 1030).
6. Polska Norma PN-EN 1838:2013-11. Zastosowania oświetlenia. Oświetlenie awaryjne.

3.0. Ogólna charakterystyka budynku oraz warunki budowlano – instalacyjne

Analizowany budynek jest podpiwniczony i posiada trzy kondygnacje nadziemne w tym poddasze użytkowe. Projektuje się remont i przebudowę części pomieszczeń parteru budynku dworca kolejowego ze zmianą sposobu ich użytkowania na funkcję lokalnego centrum kultury.

W pozostałej części budynku występują części mieszkalne, handlowo-usługowe oraz magazynowe pozostające bez zmian i nie są objęte zakresem niniejszego opracowania, gdyż stanowią odrębną własność oraz odrębnego zarządcę. Zakres przebudowy wyznacza zakres zmiany sposobu użytkowania części budynku.

Projektowana funkcja lokalnego centrum kultury będzie funkcjonowała niezależnie od istniejących funkcji budynku. W skład pomieszczeń części projektowanej wchodzi: sala duża – multimedialna, wielofunkcyjna; sala warsztatowa – tzw. „mokra” przeznaczona na zajęcia i warsztaty plastyczne; biuro, pomieszczenie socjalne, hol, zaplecza sanitarne, pomieszczenie porządkowe oraz komunikacja.

Parametry podstawowe

Powierzchnia zabudowy 455,3 m²

powierzchnia użytkowa

	1019,3 m ² (cały budynek)
	140,8 m ² (zakres inwestycji - wydzielona strefa)
<i>wysokość budynku.</i>	12,59 m
<i>Ilość kondygnacji</i>	
nadziemnych	3
podziemnych	1
<i>kubatura</i>	4397 m ³ (cały budynek)

760,14 m³ (zakres inwestycji - wydzielona strefa).

Konstrukcja budynku

ściany zewnętrzne, grubość, rodzaj materiału,

gr. 37-59 cm, cegła pełna;

ściany wewnętrzne, grubość, rodzaj materiału,

gr. 15-45 cm, cegła pełna

schody wewnętrzne, rodzaj materiału,

drewno (poza zakresem opracowania)

stropy, grubość, rodzaj materiału,

30-40 cm, drewno

konstrukcja dachu, grubość, rodzaj materiału,

21-23 cm, drewno

rodzaj przekrycie dachu, grubość, rodzaj materiału,

gr. - ; papa

Instalacje użytkowe:

Budynek wyposażony jest w następujące instalacje użytkowe:

- elektryczną oświetleniową i gniazd wtykowych,
- wodociągowo – kanalizacyjną,
- wentylacyjną – grawitacyjną,

3.1. Stan techniczny budynku (związany z ochroną przeciwpożarową)

Ocenę stanu technicznego przedmiotowego budynku i jego głównych elementów konstrukcyjnych przeprowadzono na podstawie wizji lokalnej oraz analizy przedłożonych protokołów przeglądu instalacji oraz sprawności technicznej i wartości użytkowej obiektu budowlanego. W budynku nie stwierdzono widocznych spękań zewnętrznych głównych elementów nośnych.

Ogólnie budynek znajduje się w dobrym stanie technicznym i nie wykazuje przeciwwskazań co do możliwości zastosowania dodatkowych rozwiązań techniczno - budowlanych w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

4.0. Ocena warunków techniczno – budowlanych budynku w kontekście stanu zagrożenia życia ludzi

Ocena spełnienia warunków techniczno – budowlanych w kontekście stanu zagrożenia życia ludzi dotyczy głównie oceny występujących w budynku warunków technicznych możliwości ewakuacji ludzi.

Budynek w aktualnym stanie budowlanym nie zapewnia właściwych warunków ewakuacji, Obiekt w obrębie dróg ewakuacyjnych oświetlanych wyłącznie światłem sztucznym, nie został wyposażony w instalację oświetlenia awaryjnego, załączającą się samoczynnie

w przypadku zaniku napięcia w budynku.

Ocena spełnienia w analizowanym budynku warunków techniczno – budowlanych zostanie dokładnie przedstawiona w dalszej treści ekspertyzy w pkt. 5.0.

5.0. Charakterystyka pożarowa budynku

5.1. Powierzchnia, wysokość i liczba kondygnacji

Powyższe parametry zostały przedstawione w pkt. 3.0. ekspertyzy.

5.2. Odległość od obiektów sąsiadujących

Przedmiotowy budynek, został zlokalizowany na działce nr 326/33, odległości od sąsiednich budynków zaliczanych do ZL wynoszą min 13,9 m.

5.3. Parametry pożarowe występujących substancji

W budynku występują materiały palne w postaci tradycyjnego wystroju wewnątrz i wyposażenia pomieszczeń usługowych oraz mieszkalnych.

5.4. Przewidywana gęstość obciążenia ogniowego

Dla budynku zakwalifikowanego do kategorii zagrożenia ludzi ZL gęstości obciążenia ogniowego nie wyznacza się.

5.5. Kategoria zagrożenia ludzi

Przedmiotową część budynku, która wydzielona zostanie jako odrębna strefa pożarowa (z pewnymi ograniczeniami technicznymi) zakwalifikowana będzie do kategorii zagrożenia ludzi ZL III.

5.6. Ocena zagrożenia wybuchem

W analizowanym budynku nie występuje zagrożenie wybuchem.

5.7. Podział obiektu na strefy pożarowe

Przedmiotowa część budynku przeznaczona po jego przebudowie oraz zmianie sposobu użytkowania na lokalny dom kultury, zostanie wydzielona od pozostałej części budynku jako odrębna strefa pożarowa, jednak z uwagi na występujące w budynku uwarunkowania techniczno-budowlane z pewnymi ograniczeniami dotyczącymi przede wszystkim:

1. Stropu nad przedmiotową częścią wykonanego z materiału palnego drewna który posiada szacunkową wartość REI 30,
2. Braku zapewnienia zakończenia ścian oddzielenia pożarowego, wydzielając przedmiotową część budynku w postaci wysunięcia 0,3 m poza lico ściany zewnętrznej, bądź zastosowania pasa o szer. 2 m wykonanego z materiału niepalnego o klasie odporności ogniowej EI 60 (występujące okna).

Nie mniej jednak podjęte zostaną wszelkie działania mające na celu zachowanie akceptowalnego poziomu bezpieczeństwa pożarowego, które pozwolą na bezpieczne przebywanie ludzi w przedmiotowym obiekcie. Planuje się między innymi:

- Zastosowanie drzwi stanowiących zamknięcie w ścianach oddzielania pożarowego o zwiększonej klasie odporności ogniowej EI 60.
- Zabezpieczenie stropu stanowiącego element oddzielenia pożarowego systemowym rozwiązaniem od spodu o zwiększonej klasie odporności ogniowej EI 60

5.8. Klasa odporności pożarowej budynku oraz klasa odporności ogniowej i stopień rozprzestrzeniania ognia przez elementy budynku

Zgodnie z § 212 rozporządzenia /3/ dla 1-kondygnacyjnej części budynku zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL III, wymagana jest klasa D odporności pożarowej budynku.

Ocena odporności ogniowej elementów budynku dla klasy D:

Klasa odporności pożarowej budynku D	Spełnienie wymagań klasy odporności ogniowej elementów budynku					
	główna konstrukcja nośna	konstrukcja dachu	Strop	ściana zewnętrzna (pas między-kondygnacyjny)	ściana wewnętrzna	przekrycie dachu
	R 30	-	REI 30	EI 30	-	-
Spełnienie	TAK	-	TAK	TAK	-	-

W świetle powyższych wymagań stwierdza się, że analizowany obiekt, w zakresie opracowania spełnia wymagania w zakresie klasy D odporności pożarowej zgodnie z przepisami techniczno – budowlanymi.

Pozostała część budynku będąca poza zakresem inwestycji, nie została objęta przedmiotem analizy w niniejszej Ekspertyzie technicznej.

5.9. Warunki ewakuacji

Warunki ewakuacji budynku określone są poprzez:

- ilość, szerokość i wysokość wyjść ewakuacyjnych z pomieszczeń i budynku oraz kierunku otwierania drzwi,
- długość i szerokość przejść ewakuacyjnych,
- długość, szerokość i wysokość poziomych i pionowych dróg stanowiących dojścia ewakuacyjne,
- wymaganą odporność ogniową obudowy poziomych dróg ewakuacyjnych,
- rodzaj zastosowanych materiałów stanowiących wystrój wnętrz korytarzy i klatek schodowych,
- zabezpieczenie dróg ewakuacyjnych przed zadymieniem,
- wyposażenie dróg ewakuacyjnych w awaryjne oświetlenie ewakuacyjne.

Analiza warunków ewakuacji przedstawiona w niniejszej ekspertyzie, zgodnie z § 236.1 rozporządzenia /3/, obejmuje pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi, ponieważ z takich pomieszczeń powinna być zapewniona możliwość ewakuacji osób.

Dojścia ewakuacyjne są drogami ewakuacyjnymi prowadzącymi od drzwi wyjściowych z pomieszczenia na tę drogę do wyjścia do innej strefy pożarowej na tej samej kondygnacji lub na zewnątrz budynku. W analizowanym budynku długość dojścia ewakuacyjnego z najniekorzystniej usytuowanego pomieszczenia w budynku, przy występującym jednym dojściu nie jest przekroczona, nie przekracza wymaganych 30 m (w tym 20 m na poziomej drodze ewakuacyjnej).

Nie wszystkie jednak drogi ewakuacyjne spełniają parametry techniczne wymagane dla dróg ewakuacyjnych. Ocena dróg ewakuacyjnych przedstawia się następująco:

1. Szerokości i wysokość poziomych dróg ewakuacyjnych:

- a) szerokość dróg ewakuacyjnych w przedmiotowym budynku wynosi min 140 cm, wysokość dróg ewakuacyjnych spełnia wymagania § 242.3 rozporządzenia /3/.

2. Długości dojsć ewakuacyjnych:

- a) długość dojścia ewakuacyjnego z najniekorzystniej usytuowanego pomieszczenia do drzwi wyjściowych na zewnątrz budynku wynosi 6,55 m,
b) Długość przejść ewakuacyjnych w poszczególnych pomieszczeniach budynku spełnia wymagania z § 237.5 rozporządzenia, nie przebiega przez więcej niż 3 pomieszczenia /3/.

3. Drzwi stanowiące wyjście ewakuacyjne z budynku:

Oznaczenie drzwi wyjściowych z budynku	Ilość skrzydeł	Kierunek otwierania	Szerokość skrzydła [m] (wymagana / rzeczywista)	Wysokość skrzydła [m] (wymagana / rzeczywista)	Uwagi
D1	2	Na zewnątrz	0,90 + 0,45 / 0,90	2,0 / 2,0	Wyjście od strony peronu
D2	2	Do środka	0,90 + 0,45/ 0,90	2,0 / 2,0	Wejście główne
D3	2	Na zewnątrz	0,80 + 0,40/ 0,90	2,0 / 2,0	Wyjście z klatki schodowej części ZL IV

Kolor zielony – spełnia wymagania § 239.1, § 239.4 rozporządzenia /3/

Kolor czerwony – nie spełnia wymagań § 239.1. § 239.4 rozporządzenia /3/

5.10. Sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego instalacji użytkowych w budynku

Występujące w analizowanym budynku instalacje użytkowe: elektryczne, grzewcze, wentylacyjne, wodociągowo – kanalizacyjne, teletechniczne nie wymagają zabezpieczeń przeciwpożarowych. Przejścia instalacyjne przez elementy oddzielania pożarowego należy zabezpieczyć do klasy odporności ogniowej wymaganej dla przegrody

5.11. Dobór urządzeń przeciwpożarowych w obiekcie

Instalacja awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego

Drogi ewakuacyjne w przedmiotowej części budynku zostaną wyposażone w instalację awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego o zwiększonym natężeniu 2 lx

Przeciwpowozarowy wylacznik

Przedmiotowa czesc budynku po wydzieleniu jako odrębna strefa powozarowa bedzie posiadac kubature wznoszaca 760,14 m³. Nie zachodzi koniecznosc zastosowania przeciwpowozarowego wylacznika pradu

Hydranty wewnetrzne

W obiekcie z uwagi na powierzchnie strefy powozarowej ponizej 200 m², nie ma koniecznosc instalacji hydrantow wewnetrznych

5.12. Wyposazenie w gasnice i inny sprzet gasniczy

Przedmiotowa czesc budynku jako rozwiazanie ponadstandardowe zostanie wyposazona w gasnice, w wzniekszonej o 100% ilosci w stosunku do wymagan § 28.3. rozporzadzenia /4/ (tzn. jedna gasnica zawierajaca 2 kg lub 3 dm³ sredka gasniczego na 100 m² powierzchni uzytkowej budynku.

5.13. Zaopatrzenie w wode do zewnetrznego gaszenia powozaru

Zgodnie z wymaganiami § 3, § 5.1. rozporzadzenia /5/, dla budynku uzytecznosc publicznej, jakim jest analizowany obiekt wymagane jest zapewnienie wody do zewnetrznego gaszenia powozaru w ilosci 10 dm³/s, z co najmniej jednego hydrantu o srednicy 80 mm lub 100 m³ zapasu wody w przeciwpowozarowym zbiorniku wodnym.

Hydrant nadziemny DN 80 zlokalizowano w odleglosci ok. 9 m od analizowanego budynku.

5.14. Drogi powozarowe

Do analizowanego budynku, zgodnie z § 12.1. rozporzadzenia /5/ nie jest wymagane doprowadzenie drogi powozarowej.

6.0. Zakres niezgodnosc z przepisami

6.1. Wskazanie wszystkich wystepujacych w budynku niezgodnosc z przepisami techniczno - budowlanymi i przeciwpowozarowymi

1. **Niezgodnosc Nr 1:** Strop stanowiacy element oddzielania powozarowego wykonany jest z materialu palnego, co stanowi niezgodnosc z § 232 ust.1 rozporzadzenia /3/.
2. **Niezgodnosc Nr 2:** Brak zapewnienia zakonczenia scian oddzielania powozarowego w postaci wysuniecie 0,3 m poza lico sciany zewnetrznej, badz zastosowania pasa o

szer. 2 m wykonanego z materiału niepalnego o klasie odporności ogniowej EI 60 (występujące okna). co stanowi niezgodność z § 235 ust. 2 rozporządzenia /3/.

3. **Niezgodność nr 3** Brak wyposażenia dróg ewakuacyjnych oświetlanych światłem sztucznym w instalację awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego co stanowi niezgodność z § 181 ust.3 rozporządzenia /3/.
4. **Niezgodność nr 4** Drzwi z klatki schodowej D1 z części mieszkalnej (będąca odrębną strefą pożarową, poza zakresem opracowania) posiadają szerokość skrzydła 0,8 m co stanowi niezgodność z § 240 ust.1 rozporządzenia /3/.

6.2. Wskazanie niezgodności w zakresie przepisów techniczno – budowlanych, które zostaną doprowadzone do stanu zgodnego z przepisami

Obiekt po jego przebudowie w obrębie wyodrębnionej strefy pożarowej zostanie wyposażony w instalację awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego o zwiększonym natężeniu 2 lx.

6.3. Wskazanie niezgodności w zakresie przepisów techniczno – budowlanych i przeciwpożarowymi, które nie zostaną doprowadzone do stanu zgodnego z przepisami

Niezgodność Nr 1: Pozostawienie stropu stanowiącego element oddzielania pożarowego wykonanego z materiału palnego - drewna

Niezgodność Nr 2: Pozostawienie bez zakończenia ścian oddzielania pożarowego w postaci wysunięcia 0,3 m poza lico ściany zewnętrznej, bądź zastosowania pasa o szer. 2 m wykonanego z materiału niepalnego o klasie odporności ogniowej EI 60 (występujące okna).

Niezgodność Nr 3 Pozostawienie drzwi z klatki schodowej D3 z części mieszkalnej (będąca odrębną strefą pożarową, poza zakresem opracowania) posiadają szerokość skrzydła czynnego 0.8 m.

7.0. Przyjęte rozwiązania (ponadstandardowe) zastępcze i zamiennie inne niż określają to przepisy techniczno – budowlane zapewniające zabezpieczenie przeciwpożarowe obiektu (rekompensujące niezgodności niemożliwe do usunięcia)

Przeprowadzona analiza stanu bezpieczeństwa pożarowego przedmiotowej części budynku w kontekście jego planowanej przebudowy oraz zmiany sposobu wykazała niezgodności z wymaganiami przepisów techniczno-budowlanych. Wynikają one głównie

z rozwiązań konstrukcyjnych obiektu oraz lokalnych uwarunkowań.

Właściciele podjęli działania zmierzające do wyposażenia budynku w awaryjne oświetlenie ewakuacyjne.

Układ przestrzenno – urbanistyczny budynku nie pozwala na spełnienie wymagań techniczno – budowlanych w zakresie niektórych nieprawidłowości przedstawionych w niniejszej ekspertyzie.

Wobec powyższego proponuje się, jako rozwiązanie ponadstandardowe, nie wymagane przepisami:

1. Wyposażenie wszystkich pomieszczeń nowo projektowanej strefy pożarowej (za wyjątkiem higieniczno – sanitarnych) w autonomiczne czujki dymu,
2. Zwiększenie o 100% ilości gaśnic w stosunku do wymagań normatywnych.
3. Wyposażenie poziomych dróg ewakuacyjnych w instalację oświetlenia awaryjnego o zwiększonym natężeniu 2 lx.
4. Zastosowanie drzwi stanowiących zamknięcie w ścianach oddzielania pożarowego o zwiększonej klasie odporności ogniowej EI 60.
5. Zabezpieczenie stropu stanowiącego element oddzielania pożarowego systemowym rozwiązaniem od spodu o klasie odporności ogniowej EI 60
6. Zapewnienia przeprowadzania badań stanu oraz poprawności działania instalacji elektrycznej co 2 lata

8.0. Analiza i ocena wpływu rozwiązań zastępczych i zamiennych na poziom bezpieczeństwa pożarowego obiektu

Niniejsza ekspertyza techniczna ma na celu określenie rozwiązań zastępczych w stosunku do wymaganych przepisami warunków techniczno – budowlanych dla

budynku starego dworca kolejowego, w związku z jego planowanym remont i przebudową wraz ze zmianą sposobu użytkowania budynku, na potrzeby i funkcję lokalnego centrum kultury, których spełnienie nie jest możliwe.

Głównym wymogiem z zakresu ochrony przeciwpożarowej nie spełnionym przez rozpatrywany budynek, jest brak możliwości pełnego wydzielenia przedmiotowej części budynku, jako odrębnej strefy pożarowej

Stąd autorzy ekspertyzy proponują rozwiązanie zastępcze w postaci:

- zastosowanie drzwi stanowiących zamknięcie w ścianach oddzielania pożarowego o zwiększonej klasie odporności ogniowej EI 60 oraz zabezpieczenie stropu wykonanego z materiału palnego tj. drewno o zwiększonej klasie odporności ogniowej EI 60, pozwoli na ograniczenie możliwości rozprzestrzeniania się potencjalnego źródła pożaru oraz pozwoli na bezpieczną ewakuację ludzi z przedmiotowego budynku
- wyposażenia wszystkich pomieszczeń analizowanego budynku w autonomiczne czujki dymu, które pozwolą wcześniej wykryć pożar i zaalarmować osoby przebywające w obiekcie, a tym samym ułatwi ugaszenie pożaru przez personel, a w przypadku konieczności ewakuacji osób pozwoli na szybkie zorganizowanie skutecznej ewakuacji osób,
- wyposażenia w zwiększoną ilość gaśnic ponad ilość normatywną ułatwi personelowi ugaszenie powstałego pożaru lub ograniczenie jego rozprzestrzeniania się do czasu przybycia straży pożarnej,
- dodatkowego rozwiązania mającego na celu zwiększenie bezpieczeństwa ewakuujących się osób jest wyposażenie dróg ewakuacyjnych w oprawy oświetlenia awaryjnego o zwiększonym natężeniu do 2 lx. Urządzenia te zapewnią możliwość oświetlenia drogi ewakuacyjnej nawet w momencie wyłączenia zasilania w budynku, a co za tym idzie zapobiegają zjawisku paniki wywołanemu przez nagłe wyłączenie światła,
- zapewnienie badań stanu oraz poprawności działania instalacji elektrycznej co 2 lata, pozwoli na utrzymanie instalacji w należytym stanie oraz umożliwi wychwycenie ewentualnych nieprawidłowości co przełoży się bezpośrednio na zwiększenie

poziomu bezpieczeństwa pożarowego oraz wyeliminuje potencjalne zagrożenie w przedmiotowym budynku

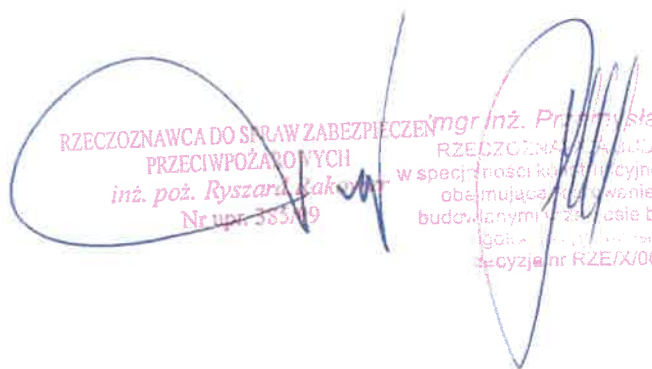
9.0. Wnioski w kontekście nie pogorszenia warunków ochrony przeciwpożarowej

Zastosowanie zaproponowanych rozwiązań zastępczych i zamiennych ochrony przeciwpożarowej w analizowanym budynku pozwoli zapewnić wymagany poziom bezpieczeństwa pożarowego pomimo występujących w nim niezgodności z przepisami techniczno – budowlanymi.

Zdaniem autorów niniejszej ekspertyzy, zaproponowany zakres rozwiązań zastępczych i zamiennych zagwarantuje osobom przebywającym w budynku odpowiedni poziom bezpieczeństwa pożarowego, pomimo braku spełnienia warunków wskazanych w przepisach techniczno – budowlanych. Zaproponowane w budynku rozwiązania, zapewniają możliwość bezpiecznej ewakuacji już od momentu wyjścia z pomieszczenia po usłyszeniu sygnalizatora akustycznego czujki, aż do wyjścia na zewnątrz budynku.

Reasumując należy stwierdzić, iż po wykonaniu zaproponowanych zabezpieczeń techniczno – budowlanych, budynek spełni warunki bezpiecznej ewakuacji.

Istnieje więc uzasadnienie do wystąpienia do Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej w Poznaniu, o akceptację przedstawionych wyżej rozwiązań zastępczych i zamiennych ochrony przeciwpożarowej.

RZECZOZNAWCA DO SPRAW ZABEZPIECZENIA PRZECIWPOŻAROWYCH
inż. poż. Ryszard Rakowski
Nr upr. 3854/9
mgr inż. Przemysław Pytel
RZECZOZNAWCA BUDOWLANY
w specjalności konstrukcyjno - budowlanej
obejmującej wykonywanie robót
budowlanych z zakresu budownictwa
ogólnego i specjalnego
liczby nr RZE/X/0005/15

Inwestor:	Gmina Rokietnica ul. Gołęcińska 1, 62-090 Rokietnica
Obiekt:	Budynek Starego dworca kolejowego w związku z planowanym remont i przebudową wraz ze zmianą sposobu użytkowania, zlokalizowanego w Rokietnicy na terenie części działki nr 326/33, obręb Rokietnica, jedn. ewid. Rokietnica
Temat:	EKSPERTYZA TECHNICZNA w trybie § 2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r. (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 822 ze zm.), § 13 ust. 4
Opracowali:	Rzecznik ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych mgr inż. Przemysław Bateł Rzecznik ds. budowlanych RZECZOZNAWCA DO SPRAW ZABEZPIECZEŃ PRZECIWPÓŻAROWYCH inż. poż. Ryszard Rakoczy Nr upr. 335/99 RZECZOZNAWCA DO SPRAW BUDOWLANYCH inż. bud. Andrzej Kozłowski Nr upr. 1234/15
Plan zagospodarowania terenu	SKALA 1:500 NR RYS. 1

